

wtorek, 09.06.2020

Serce, które się dzieli

W dzisiejszym słowie Pan Bóg zaprasza mnie do dzielenia się tym, co mam, moimi doświadczeniami, moim bogactwem, ale także, i tutaj możemy być lekko zdziwieni, moim ubóstwem. Można się dzielić swoim ubóstwem? A można! Jak pisze św. Paweł, Jezus nas „swoim ubóstwem ubogacił”. Jak mogę dzielić się moim „ubóstwem”? Gdy doświadczam mojej słabości, mojej kruchości, moich kryzysów, moich zniechęceń, z w tych doświadczeniach umacnia mnie łaska, „gdyż Pan Bóg nie pozwala, abyśmy byli doświadczani ponad nasze siły, i jeżeli dopuszcza jakąś próbę, to i daje łaskę, aby ją przejść”. W ubóstwie i kruchości, w słabości, moc się doskonali, a ja sam staję się bardziej zdolny do zrozumienia, współczucia i „przytulenia” bliźniego i jego doświadczeń.

To zaproszenia do dzielenia się wybrzmiewa w całej dzisiejszej liturgii. Ktoś mógłby zapytać, jakim prawem prorok Eliasz ośmiela się prosić ubogą wdowę nawet o kromkę chleba, wiedząc, że ona wraz synem przymierają z głodu. Nie powinien raczej zapukać do innych drzwi w poszukiwaniu jedzenia? Eliasz jednak ma wyjątkowe doświadczenie Bożej Opatrzności. Nim przybył do Sarepty Sydońskiej, na polecenia Pana, Eliasz przez dłuższy czas był karmiony przez kruka i gasił swoje pragnie wodą z potoku Kerit. Na wygnaniu zatem Eliaszowi nie brakowało żywności. Dlatego w pierwszym czytaniu mamy dzisiaj podwójne DZIELENIE SIĘ! Wdowa dzieli się z Eliaszem żywnością, podplotykiem, a Eliasz dzieli się z nią wiarą w Boga i ufnością w Bożą Opatrzność. I z tego dzielenia rodzi się CUD, cud pomnożenia! Pomnaża się żywność, pomnaża się wiara ubogiej wdowy, UBOGACILI SIĘ NAWZAJEM swoimi doświadczeniami ubóstwa. Tak jak w cudzie pomnożenia 5 chlebów i 2 ryb, którymi podzielił się pewien chłopiec w akcie hojnej i bezinteresownej miłości, dając je do dyspozycji Jezusa, tak samo w dzisiejszym pierwszym czytaniu następuje CUD POMNOŻENIA MĄKI I OLIWY. Jak czytamy, wdowa dzieliła się z Eliaszem żywnością „co dzień”, a „dzban mąki nie wyczerpał się i baryłka oliwy nie opróżniła się”. Z tej historii wyłania się uniwersalna prawda: dzielenie prowadzi do pomnożenia.

Dzisiejsza katecheza na temat dzielenia zostaje dopełniona przez Ewangelię. Jezus mówi do swoich uczniów: „Wy jesteście solą ziemi, wy jesteście światłem świata – jest w Was ogromne bogactwo, Wasz smak, Wasze promienie nie powinny zostać „w cieniu”, ukryte przed innymi, gdyż są skarbami do podziału”.

Serce Jezusa, z którego pełniłości wszyscyśmy otrzymali, uczyni moje serce skorym, odważnym, otwartym do dzielenia się z innymi.

ks. Marek Szynkowski